

Funkce katastru nemovitostí

Abstrakt

Předmětem této diplomové práce je pojednání o funkcích katastru nemovitostí. Po úvodním seznámení se základními znaky katastru nemovitostí jsou probírány jednotlivé přístupy k jeho funkcím. Následuje výklad o funkci evidenční, informační, ochranné a intabulační, který vysvětluje podstatu každé funkce a uvádí instituty účinné právní úpravy, které jsou s danými funkcemi spojeny. Vedle toho jsou zmiňovány nedostatky účinné právní úpravy či výkladové neshody, které jsou dále diskutovány a v některých případech je formulováno možné řešení.

Evidenční funkce spočívá v evidování určitého souboru údajů. V první řadě je představen předmět evidence, tedy jednotlivé nemovitosti, které jsou v katastru nemovitostí evidovány. Samotný obsah evidence pak tvoří stanovené údaje ohledně nemovitostí a ohledně osob. Informační funkce zase souvisí s označením katastru nemovitostí za veřejný seznam a s úpravou formální publicity. Představeny jsou rovněž všechny formy poskytování údajů. Jsou-li zapsané údaje spolehlivé, úplné a odpovídající skutečnému stavu, pak je plněna také funkce ochranná. Diskutováno je její zakotvení v občanském zákoníku a úprava materiální publicity, stejně jako její význam pro nakládání s nemovitostmi. Intabulační funkce pak souvisí se zápisem do katastru nemovitostí. Tato funkce je plněna tehdy, má-li zápis právotvorný význam.

Následuje část, která se zabývá předchůdci dnešního katastru nemovitostí a jejich funkcemi v dějinách. Obecné pojednání je doplněno o konkrétní příklady zápisů do pozemkových evidencí, na nichž je názorně ukázáno, jaké údaje byly evidovány a za jakým účelem. Práce obsahuje rovněž komparativní část, v níž je česká úprava porovnána s úpravou anglickou, španělskou, slovenskou a rakouskou. Zahraniční úprava je vždy představena v obecné rovině, následně jsou shrnuty její základní znaky a porovnány funkce, které plní, s funkcemi českého katastru nemovitostí. Porovnání je využito k následným úvahám *de lege ferenda*.